

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Propria operatio quam diu mysticus in summo vnionis versatur, est spiritus proprij cum spiritu diuino arcta coniunctio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

de propria vita habeatis, & spiritu Dei adhærendo vnus cum eo vester fiat spiritus vitali vsu, & bene-afficientia: tum certè scietis vos viuere, hancque gratiam, & actum cum Deo vnionem à sola supernaturali locutione, & spiritu diuino factam, & datam, clarè scietis, sentietisque, prout in sequentibus dicitur. Et *Primò*

Propria operatio quam diu mysticus in summo vnionis versatur, est spiritus proprii, cum spiritu diuino arcta coniunctio.

- II. *In summo spiritus proprii, infimum spiritus diuini attingitur vitali affi-
cientia.*
- III. *Non tantum fundus; sed etiam spiritus proprius subter stare debet ob ar-
ctam cum Deo vnionem.*
- IV. *Tam diu in spiritu diuino eleuatur quousque ad summum eius perti-
gerit,*
- V. *In summo tandem subsequitur subtilissima disparentia spiritus diuini, &
dispositio ad statum Transformationis.*
- VI. *Gratia Transformationis ad mensuram doni sapientia supernaturalis in-
funditur in instanti.*
- VII. *De spiritali profectu, duratione, & transitu ab vnionis ad Transforma-
tionis statum.*

ARTICVLVS PRIMVS.

*Propria operatio quam diu mysticus in
summo vnionis versatur, est spiritus
proprii cum spiritu diuino arcta
coniunctio.*

VT sint a vnum sicut & nos vnum
sumus. Ego in eis, & tu in me.
ac si diceret; ô pia anima, eousque tan-
dem diuinus amor procedit, vt vnum
cum Deo per summi boni communi-
cationem effici possis, & hoc ipsum non
tali quali generali modo; sed actuali
& particulari, scilicet per verba mysti-
ca, seu operationes vnionem cum di-
uino spiritu causantes, & continuantes.

ita vt in Patre & Filio, & Spiritu sancto
sit conuersatio tua; non amplius ita re-
motè, vt in medio huius ascensus, seu
regione proprii spiritus; in qua ipsum
diuinum Bonum, & Pulchrum magis
ad mensuram cognitionis, & fruitio-
nem indè consequentem, quam vici-
nam possessionem, portigebatur: iam
verò ad summam regionem conscen-
dens, non amplius vt supra; sed vt iux-
ta, & quidem in sublimitate spiritus in-
timè, præstantique modo, ipsi Bono,
& Pulchro cohabitabis in sublimi re-
gione; quam quidem in medio ascen-
sus, & proprii spiritus, vt altè supra te
aspiciebas, continuò ad eius vicinita-
tem anhelando.

Cate-

Cæterum hæc felicissima vnio, quæ est cum Patre, & Filio, & Spiritu sancto, non ita citò suam perfectionem consequitur; sed paulatim magis ac magis, ceu spongia præstantissimum, & maximè odoriterum balsamum imbibit. vndè primò spiritus proprius in summo infimum spiritus diuini attingit; dein ex continuo ascensu in spiritum diuinum, tam spiritum proprium, quam inferiorem suum hominem subire stare intuetur; vtrumque autem tantò amplius infra manere; quantò magis in spiritu diuino mysticus eleuatus, ab his se elongari, & expediri conspiciat: in summo tandem suæ capacitati proportionato, arctissimam cum Deo vnionem consecuturus: subinde tamen ad proprii spiritus soleitatem relabens. quousque finaliter, in silenti spiritus serenitate, disponatur ad suscipiendam gratiam transformationis, seu doni sapientiæ, ad vltiora supremæ vnionis arcana degustanda. interea verò dum hæc fiunt, diligenter legenda, & practicanda erunt, quæ superius de trinarum operatione, & verbi, ex verbo mystico pronuntiatione dicta sunt. ex nunc enim ibidem expositas operationes pro actuali exercitio melius quam vnquam aliàs intelligere conceditur. quæ autem circa notabiliores regiones contingant, interea dum circa summum vnionis versatur, iam articulatè in sequentibus dicemus,

a sup paraph. 6. 1. Corinth. 6.

In summo spiritus proprii, infimum spiritus diuini attingitur, vitali afficientia.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Quæ b adheret Domino, vnus spiritus est. ac si diceret: ô pia anima, non tali quali modo agendi, & procedendi, quo scilicet vult piger, & non vult, ad felicissimam cum Deo vnionem pertingitur; sed qui adhæret Domino vnus spiritus est, per constantem scilicet, & puram in Deum tendentiam, prout in initio, & medio status vnionis fieri dictum est: quo ita continua vicissitudine internarum operationum melius perfectiusque, ceu diaphanum ad luminis transparentiam suscipiendam disponatur. & quia supremum infimi, & infimum supremi; hinc in summo illo spiritus proprii ipsam spiritus diuini regionem duntaxat ingredi incipit, & eiusdem vitali afficientia, tanquam vestimento indui: ita vt in semetipso spiritus proprius sentiat vicinitatem consortij diuinæ naturæ. in tantum, vt inter sese, & Deum nihil distare videatur; quin pro sua capacitate, & Nunc præsentis vnione, id quod Deus habet per naturam; hoc ipse habeat per arctam fruitionis communicationem, & diuino benè affici: ex quo etiam sequitur, quod diutius, facilius, & frequentius sua interiora diuinitus perfusa, & à relapsu

E e 2

ad so-